

Arrest

nr. 227 222 van 9 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 6 april 2018 België is binnengekomen, diende op 12 april 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrucken werden genomen op 26 september 2015 in Finland (Eurodac).

1.2. Op 22 augustus 2018 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 29 mei 2019 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 29 mei 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 12/04/2018
Overdracht CGVS: 16/11/2018*

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 6 februari 2019 van 14u30 tot 17u35, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocate, Meester Catherine Smekens loco Hajarpi Chatchatrian, was aanwezig tijdens het onderhoud vanaf 14u40.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de clan Hawiye, subclan Sheikhal. U stelde te zijn geboren en getogen in de Somalische hoofdstad Mogadishu, provincie Benadir, Zuid-Somalië.

Uw moeder verliet Somalia in 2005 (toen u ongeveer 6 jaar oud was) omwille van u onbekende, persoonlijke problemen en werd in Griekenland erkend als vluchteling. U bleef in Mogadishu wonen, samen met uw vader en uw broers. In april 2015 werd uw vader thuis doodgeschoten door Al Shabaab omdat hij een politieagent was die voor de Somalische overheid werkte. U en uw broers schuilden in een kamer van jullie huis toen uw vader werd doodgeschoten. U en uw broers werden opgevangen door jullie buurvrouw in hetzelfde district Shibis van hoofdstad Mogadishu. Vervolgens gingen jullie schuilen bij een kennis van uw moeder in het naburige district Yaqsheed van Mogadishu hoofdstad. Uw moeder regelde vanuit Griekenland een smokkelaar om u en uw twee broers per vliegtuig naar Griekenland te helpen brengen en haar daar te vervoegen. Ze verkocht jullie familiehuis in Mogadishu om jullie reis te bekostigen.

In juni 2015 reisde u samen met uw oudere broer, Y., en uw jongere broer, A., per vliegtuig vanuit de luchthaven van Mogadishu via Turkije naar de Griekse hoofdstad Athene. U was toen minderjarig en diende zelf geen verzoek om internationale bescherming in bij de Griekse overheid. Op basis van de beschermingsstatus van uw moeder in Griekenland verkreeg u van de Griekse overheid wel een Griekse verblijfsvergunning, geldig van 2015 tot 2017. De Griekse overheid is sindsdien in bezit van uw Somalische paspoort (met nummer (...), afgeleverd op 30 juli 2014 en met visum afgeleverd op 9 juli 2015 door de Griekse ambassade in de Ethiopische hoofdstad Addis Abeba). Toen uw moeder nog alleen in Griekenland verbleef, kon ze er goed leven. Toen u en uw broers haar vervoegden, werden jullie levensomstandigheden in Griekenland echter moeilijk. Uw moeder vond geen werk en had geen inkomen. Ze had geen geld om een woonst voor jullie te huren. Ze vertelde u ook dat ze geen gepast onderwijs voor haar zonen vond. Uw moeder besloot om Griekenland te verlaten en zich samen met u en haar andere twee zonen in Finland te vestigen. In september 2015 reisden jullie per vliegtuig van Athene naar de Finse hoofdstad, Helsinki, en vroegen er internationale bescherming. Finland weigerde jullie vraag om internationale bescherming te onderzoeken en repatrieerde jullie in maart 2016 per vliegtuig naar Griekenland omdat uw moeder daar reeds over een beschermingsstatus beschikte en u daar over een verblijfsrecht beschikte. De Griekse overheid verlengde uw Griekse verblijfsvergunning van februari 2017 tot februari 2020 en verschaftte u eveneens een reisdocument dat geldig is van 8 december 2017 tot 7 december 2022. Uw moeder besloot opnieuw Griekenland te verlaten en in 2018 met jullie naar Duitsland te gaan, waar uw oudere broer Ad. sinds 2011 verblijft. U raakte op 2 april 2018 gescheiden van uw moeder en uw twee broers toen jullie onderweg waren aan de grens tussen Servië en Oostenrijk. Sindsdien zou u uw moeder en broers niet meer kunnen contacteren en niet weten waar ze verblijven.

U kwam op 6 april 2018 toe in België en vroeg er om internationale bescherming op 12 april 2018.

U legde geen Somalische documenten neer ter staving van uw identiteit of asielaanvraag.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire

beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend omdat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Er wordt geen geloof gehecht aan uw verklaringen als zou u uw land van herkomst Somalië hebben verlaten omwille van persoonlijke problemen met de radicaal Islamitische groepering Al Shabaab in Mogadishu. Uw verklaringen in dit verband zijn immers incoherent, tegenstrijdig en onaannemelijk.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u in België bij het nemen van uw vingerafdrukken op 9 april 2018 en tijdens uw verzoek om internationale bescherming dd. 12.04.2018 op de DVZ liet noteren te zijn geboren in de stad Jilib van de provincie Midden Juba in Zuid-Somalië (zie administratief dossier). Tijdens uw daaropvolgende onderhoud op de DVZ dd. 17.05.2018 liet u noteren dat u in de wijk Hawl Wadaaq van de stad Jilib verbleef vanaf uw geboorte op 1 oktober 1999 tot aan uw vertrek uit Somalië in juni 2015 (zie verklaringen DVZ, punten 4 en 10). Naar aanleiding van de Eurodac-hit dd. 08.04.2018 met uw in Helsinki / Finland genomen vingerafdrukken blijkt uit documenten van de Finse en Griekse overheid dat u in het verleden een Somalisch paspoort gebruikte en bijgevolg gekend staat als Somaliër die op 1 oktober 2000 te Mogadishu werd geboren (zie administratief dossier). Tijdens uw onderhoud met het CGVS op 6 februari 2019 verklaarde u plots afkomstig te zijn uit Mogadishu en eerder niet de waarheid te hebben verteld toen u op de DVZ liet noteren afkomstig te zijn uit Jilib omdat de smokkelaar die u naar België bracht u dit had aangeraden (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8 en 11). Er dient hierbij te worden opgemerkt dat de algemene situatie in hoofdstad Mogadishu in tegenstelling tot deze in Jilib als regio van herkomst volgens het CGVS niet in aanmerking komt voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verder dient te worden opgemerkt dat naar aanleiding van voornoemde verschillende geboortedata en met de bedoeling om na te gaan of u minderjarig was (en dus recht had op een voogd en bijkomende beschermingsmaatregelen) op het ogenblik van uw verzoek om internationale bescherming in België, werd een medisch onderzoek uitgevoerd waaruit kan worden besloten dat u op 16 augustus 2018 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is (zie schrijven dd. 22.08.2018 van de Dienst Voogdij van de Federale overheidsdienst Justitie in het administratief dossier). Uit het voorgaande kan worden besloten dat u in het verleden reeds verklaringen aflegde die de waarheid geweld aandoen en dit kennelijk met het oog op een gunstige beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Voor wat betreft uw vermeende persoonlijke vervolgingsvrees, verklaarde u te vrezen dat Al Shabaab (AS) u zou doden of rekruteren nadat u onbekende leden van AS uw vader thuis in Mogadishu doodschoten op 25 april 2015, maar maakte u geheel niet aannemelijk dat AS u persoonlijk viseerde en nog steeds dreigt te vervolgen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 13-15). U verklaarde dat de moordenaars van uw vader u en uw broers ongemoeid lieten omdat ze uw vader zochten en omdat u en uw broers zich verborgen in een kamer van jullie huis toen de daders uw vader doodschoten en vervolgens vertrokken (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 14). Gevraagd waarom AS u persoonlijk zou zoeken nadat ze hun doelwit, uw vader, hadden uitgeschakeld, kon u enkel uitbrengen dat dit altijd mogelijk is (volgens uw moeder) en bleek u zelfs niet te weten of de moordenaars van uw vader op de hoogte zijn van uw bestaan (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 15). Voorgaande verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien legde u incoherente en tegenstrijdige verklaringen af betreffende de vermeende moord op uw vader, de door u verklaarde aanleiding voor uw vlucht uit Somalië. Op de DVZ liet u noteren dat uw vader overleed in circa 2004 (Verklaringen op de DVZ dd. 17.05.2018, punt 13 en fiche NBMV). In de vragenlijst van het CGVS, ingevuld door de DVZ op 12.11.2018, liet u voor het eerst noteren dat uw vader werd doodgeschoten door Al Shabaab (AS) tijdens een aanval thuis in april 2015 (11 jaar later) en riep u deze gebeurtenis in als de reden voor uw vlucht uit Somalië, hetgeen u herhaalde tijdens uw onderhoud op het CGVS (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 3). Geconfronteerd hiermee, ontkende u zonder meer dat u op de DVZ zou hebben verklaard dat uw vader in 2004 overleed (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 3). Overigens lijkt uw initiële verklaring op de DVZ als zou uw vader zijn overleden in circa 2004 verband te kunnen houden met het vertrek van uw moeder uit Somalia in 2005. Tijdens uw onderhoud op het CGVS stelde u echter geheel niets te weten over de reden waarom uw moeder Somalië verliet en in Griekenland internationale bescherming verkreeg omdat noch uw moeder noch uw vader u dit vertelde (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 10), wat op zich al onaannemelijk is. Er mag immers verwacht worden dat u minstens op latere leeftijd en tijdens uw verblijf met uw moeder in Griekenland hierover iets zou zijn te weten gekomen.

Opmerkelijk is nog dat uit stukken in het administratief dossier blijkt dat u reeds in juli 2014 een paspoort bewam en dus ruim voordat u in juni 2015 Somalia verliet naar aanleiding van de vermeende moord op uw vader. U had hier geen ernstige verklaring voor. U stelde dat uw vader in 2014 een paspoort voor zichzelf aanvroeg om gedurende een maand een training als politieagent te volgen in Djibouti en dat hij bij die gelegenheid ook een paspoort voor u en uw broers aanvroeg terwijl jullie die toen niet nodig hadden (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 10). Deze verklaring kan niet overtuigen.

Verder legde u incoherente verklaringen af betreffende het motief voor de moord op uw vader. Terwijl u in de vragenlijst van het CGVS liet noteren dat uw vader reeds eerder werd bedreigd "omdat hij iemand van AS had verraden", verklaarde u tijdens uw onderhoud op het CGVS het motief voor de moord op uw vader door AS niet te kennen en dat u alleen vermoedt (kan afleiden) dat uw vader werd gedood door AS omdat hij een politieagent was die voor de Somalische overheid werkte (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 14).

Bovendien legde u ook tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw getuigenis van de moord op uw vader. In de vragenlijst van het CGVS (ingevuld door de DVZ op 12.11.2018) liet u enerzijds noteren dat u en uw broers zich verstopten in een kamer van jullie huis toen jullie geweerschoten hoorden en anderzijds dat u de ouders niet ontmoette maar zag hoe ze uw vader hebben neergeschoten. Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde u aanvankelijk dat toen uw vader buiten op de veranda aan het bidden was en jullie vervolgens jullie huis binnen gingen en aan het eten waren, u en uw broers een soort explosie buiten hoorden; dat de ouders jullie huis binnen kwamen en meteen op jullie vader schoten; dat jullie de kogels door jullie vader zagen gaan; dat de ouders zeiden "hij is al dood" en weg gingen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 12). Toen u later tijdens uw onderhoud door het CGVS werd gevraagd of de moordenaars van uw vader u en uw broers ongemoeid lieten, antwoordde u bevestigend en preciseerde u dat u en uw broers zich hadden verborgen in een kamer toen de ouders jullie huis binnenkwamen en jullie vader doodschoten; dat de ouders van AS jullie dus niet gezien hebben; dat jullie hen hoorden schieten en zeggen dat jullie vader al dood was en vertrokken (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 14). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen als zouden u en uw broers zagen hoe de kogels door jullie vader gingen, stelde u dan weer dat jullie eigenlijk alleen de kogels hoorden; dat jullie in de kamer enkel de schoten hoorden en zelfs het lijk van jullie vader niet hebben gezien omdat de burens het lijk van uw vader wegvoerden voordat u en uw broers uit de kamer kwamen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 14). Dat de ouders leden van AS waren, stelde u enkel te weten omdat de burens hun wagen aan jullie huis zagen staan op het moment van de moord op uw vader en omdat uw vader u eerder al had verteld dat hij AS vreesde (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 13-14). Voorgaande wisselende verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Op basis van het voorgaande kan u dan ook noch het vluchtelingenstatuut, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 (beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>), in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 25 maart 2019 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld.

UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 25 maart 2019) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. In de onderzochte periode wordt Mogadishu opnieuw getroffen door regelmatige terreuraanslagen (meestal met geïmproviseerde explosieven), in het bijzonder op hotels en instellingen populair bij overheidsfunctionarissen, door doelgerichte aanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale organisaties en door mortieraanvallen. Al Shabaab blijft in 2018 de hoofdverantwoordelijke voor het geweld in de hoofdstad waarbij er soms burgerdoden vallen. Verschillende bronnen beschrijven het door al Shabaab gepleegde geweld echter nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Al Shabaab is echter niet de enige terreurgroep actief in Mogadishu, enkele gewelddadige incidenten worden door ISS (Islamitische Staat in Irak en de Levant in Somalië) opgeëist. Het betreft hier voornamelijk gerichte moorden met vuurwapens op personen die voor de federale overheid werken, inclusief leden van de inlichtingendienst NISA. Al Shabaab legt zich echter toe op het elimineren van de invloed en aanwezigheid van ISS in de hoofdstad. Hierdoor pleegt al Shabaab minder aanslagen op doelwitten die banden hebben met de regering en haar bondgenoten. De aanwezigheid van ISS in Mogadishu zou door deze specifieke actie van al Shabaab gedecimeerd zijn. Naast gewelddaden opgeëist door of toegeschreven aan al Shabaab en ISS zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor geweld in de hoofdstad. Zo is er ook sprake van incidenten die het gevolg zijn van politiek gemotiveerde clanconflicten, criminaliteit en conflicten over grondbezit waarbij burgerdoden kunnen vallen. Burgers zijn soms het slachtoffer van kruisvuur en dit zowel door AMISOM en het Somalische leger als clanmilities en onbekende gewapende militieën. In vergelijking met de eerste helft van 2018 is het aantal gewelddadige incidenten waar burgers slachtoffer van werden (de categorie violence against civilians) net als het aantal burgerslachtoffers bij deze incidenten in de tweede helft van 2018 bijna gelijk gebleven.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar.

Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatie richtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die geweld en natuurrampen ontvluchten, en waardoor Mogadishu sinds 2018 de dichtstbevolkte stad in Afrika is. De ontheemden in Mogadishu bevinden zich in een kwetsbare situatie. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. De economie groeit er en er wordt steeds meer geïnvesteerd vanuit de diaspora. Mogadishu wordt beschouwd als een van de snelst groeiende verstedelijkte gebieden in de wereld, wat voornamelijk wordt toegeschreven aan de verbetering van de veiligheid, aan het economisch potentieel en ook wel aan de ontheemding. Er is in Mogadishu sprake van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en een jaarlijkse boekenbeurs die voor de vierde keer op rij wordt georganiseerd. Begin augustus 2018 opent de eerste zuivelfabriek in Mogadishu. Midden oktober 2018 start de eerste ICT-beurs in de hoofdstad met meer dan 60 exposanten en in november 2018 organiseert Mogadishu het eerste National Economic Policy Forum. In december 2018 heropent de VS haar diplomatieke missie in Somalië na 28 jaar, met een ambassade in Mogadishu. Voorts is er een verbetering van sociale basisdiensten, zoals gezondheidszorg en onderwijs. Zo leggen in 2018 leerlingen uit meer dan 300 secundaire scholen doorheen de stad hun eindexamens af in 63 examencentra en worden er stappen ondernomen voor de verbetering van het onderwijssysteem, zoals een nieuw nationaal curriculum waarbij er pilootprogramma's worden gelanceerd in verschillende scholen in Mogadishu. In november 2018 lanceert men een project om het technische en beroepsgerichte onderwijs en opleidingen te rehabiliteren in Mogadishu. .

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U blijkt een alleenstaande volwassen jongeman te zijn, in goede gezondheid. U toonde zelfstandigheid door naar België te reizen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Na een korte theoretische toelichting licht verzoeker toe als volgt:

“II.1.3 Verwerende partij verwijt verzoekende partij eerstens niet de waarheid te hebben verteld over haar plaats van herkomst in Somalië:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij is tijdens het DVZ gehoor inderdaad niet helemaal eerlijk geweest over het feit dat zij uit Mogadishu afkomstig is. Zij heeft dit op aanraden van de smokkelaar verzwegen omdat hij haar had wijsgemaakt dat zij anders onmiddellijk terug gestuurd zou worden naar Somalië. verzoekende partij heeft dan ook het woord van de enige persoon die zij kende vertrouwd en heeft haar herkomst uit Mogadishu verzwegen. Zij heeft hier uiteraard erg veel spijt van en heeft bij haar CGVS gehoor aangegeven weldegelijk van Mogadishu afkomstig te zijn.

Het neemt echter niet weg dat haar problemen en vrees in Somalië reëel zijn en dat zij er onmogelijk terug kan keren.

Verzoekende partij vreest voor Al Shabab en vrees door hen te worden gerekruteerd of te worden vermoord, net zoals haar vader.

II.1.4. Verwerende partij verwijt verzoekende partij tevens vermeende tegenstellingen tussen haar verklaringen op de DVZ en hetgeen zij verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS, met name over de tijdstip van de dood van haar vader:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij volhardt in haar verklaringen zoals uiteengezet tijdens het gehoor op het CGVS waar zij over voldoende tijd beschikte om alles in detail uit te leggen. Zij heeft nooit verklaard dat haar vader gestorven zou zijn in 2004. Zij vermoedt dat hier een misverstand is ontstaan met de tolk.

Zij meent dan ook dat vermeende tegenstellingen die werden vastgesteld tussen haar gehoor op de DVZ en het CGVS haar niet kunne worden verweten.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.5. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas.

II.1.6 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.”

- In een tweede middel licht verzoeker toe als volgt:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.2.1. Verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij niet in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij baseert zich op een COI-focus dd. 25 maart 2019 op basis waarvan dit zou moeten blijken.

Het is onbegrijpelijk hoe de verwerende partij na lezing van deze COI-Focus tot een dergelijke conclusie is kunnen komen!

Verwerende partij stelt zelf dat de situatie in Mogadishu desastreus is, maar tracht dit meteen te relativiseren. Dit is niet ernstig...

[citaat bestreden beslissing]

Zo stelt het COI focus rapport van 25 maart 2019 dat Al Shabab nog steeds moordaanslagen pleegt, ook in gebieden die gecontroleerd worden door de overheid: p. 12

[citaat uit COI Focus]

Uit het rapport blijkt tevens dat Al Shabab helemaal niet verslagen is en dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen: p. 16

[citaat uit COI Focus]

Bovendien stelt het CEDOCA-rapport dat het onmogelijk is om een exhaustieve lijst te geven van alle aanslagen en dat de gegevens zich vooral focussen op de media verslaggeving waardoor het geweld onderschat wordt. Ook maakt men telkens een schatting van het aantal slachtoffers, waardoor de cijfers mogelijks veel hoger liggen: p. 36

[citaat uit COI Focus]

(...)

[citaat uit COI Focus]

Het is evenwel onmogelijk om betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers te verzamelen: p. 47

[citaat uit COI Focus]

Het aantal slachtoffers dat wel kon worden gerapporteerd, is evenwel hallucinant: p. 37

[citaat uit COI Focus]

p. 42

[citaat uit COI Focus]

(...)

[citaat uit COI Focus]

p. 47

[citaat uit COI Focus]

Wat vaststaat is dat het totaal aantal gewelddadige incidenten in Mogadishu in 2018 toegenomen is in vergelijking met 2017! p. 38:

[citaat uit COI Focus]

De situatie is er allesbehalve stabiel en onder controle te noemen:

[citaat uit COI Focus]

(...)

[citaat uit COI Focus]

Al-Shabab organiseert zich steeds beter en beter en de aanslagen wordt tevens complexer:

[citaat uit COI Focus]

II.2.2. Het rapport stelt tevens dat veiligheid nog steeds het grootste probleem is in Mogadishu en dat de inwoners zelf (!) moeten instaan voor hun eigen veiligheid. Zij kunnen met andere woorden geen bescherming genieten van hun eigen autoriteiten: p. 58

[citaat uit COI Focus]

Zelf de clans kunnen hun clanleden niet beschermen:

[citaat uit COI Focus]

Het rapport besluit dan ook dat de situatie in Mogadishu onstabiel is en dat AL Shabab een grote bedreiging blijft en zijn operationele kracht en capaciteiten blijft behouden. Als gevolg, blijft Mogadishu getroffen worden door terreuraanslagen en er vallen nog steeds bijzonder veel slachtoffers: p. 67

[citaat uit COI Focus]

(...)

[citaat uit COI Focus]

(...)

[citaat uit COI Focus]

Hoe de verwerende partij dit kan stellen dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming, is dan ook een raadsel...

II.2.3. De Verenigde Naties beklemtonen én bevestigen tevens de aanhoudende instabiliteit en onveiligheid in Somalië, tevens in Mogadishu (rapport van 9 mei 2016):

"3. The general security situation in Mogadishu and the regions of southern and central Somalia remains volatile.⁹"

"Al-Shabaab has reportedly enhanced its ability to engage in asymmetric warfare with "increasing efficiency and lethality",²⁶ which disproportionately affects the civilian population.²⁷ During 2014 and 2015, there were several large-scale attacks in Mogadishu targeting civilians and civilian infrastructure, including hotels, government buildings (including Villa Somalia which houses the Office of the President), as well as a Mogadishu hospital and Mogadishu International Airport.²⁸"

"Al-Shabaab carried out targeted attacks on civilians and civilian infrastructure, in the capital, Mogadishu, and other towns under government or allied authority, and increased high-profile attacks on AMISOM facilities. [...] Al-Shabaab regularly targets civilians and civilian structures, particularly in Mogadishu, resulting in numerous casualties."

"Furthermore, even in those cities that have been recovered by AMISOM/SNAF, the presence of Al-Shabaab is reported to remain significant at the urban periphery and in some parts of these cities.³⁸ Reports suggest that the entity often establishes illegal checkpoints to control movements of goods and persons on major supply routes and infiltrates cities mainly at night to launch attacks.³⁹ Some analysts maintain that it is more correct to say that the FGS "has influence" over these cities than to say that the cities are under the effective control of the FGS.⁴⁰ In parallel, rivalry among different clan-based actors competing for power reportedly continues to provoke instances of heavy fighting, while the city administrations are reported to remain dysfunctional.⁴¹ Even in Mogadishu the FGS reportedly continues to face significant challenges in providing basic security to civilians.⁴²"

"The security situation remained volatile in government-controlled towns. Government forces failed to protect civilians, including journalists, clan elders, clerics and lawmakers and other officials from targeted killings by Al-Shabab as well as by unknown gunmen, primarily in Mogadishu, Baidoa, the capital of the Bay region, and Beletweyn, the capital of Hiraaan"

"10. The security situation worsened during the first half of the reporting period, as Al-Shabaab stepped up asymmetric and conventional attacks. At the same time, the Somali security forces, the African Union Mission in Somalia (AMISOM) and other partners also inflicted heavy losses on the group, especially in March and April.

11. Mogadishu witnessed an increase in assassinations, especially in April, with Somali government personnel targeted the most. There were three complex attacks during the reporting period. Attacks at the Lido beach in Mogadishu on 21 January and on the Somali Youth League hotel and peace garden on 26 February killed more than 45 people, including a United Nations national staff member; and injured 80 others. Al-Shabaab claimed responsibility for the incidents, as well as for a coordinated twin bombing in Baidoa, Bay region, on 28 February; which killed 30 people and injured 60. In another worrisome development, a pro-Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) website reported on 25 April that ISIL fighters in Somalia had carried out their first attack in Somalia, hitting an AMISOM convoy with an improvised explosive device on the outskirts of Mogadishu. AMISOM acknowledged the explosion, but denied that the convoy had been hit."

In het rapport van 16 mei 2016 stelt het UNHCR letterlijk (op een moment dat het aantal burgerslachtoffers lager lag dan thans in 2017 het geval is) dat een gedwongen terugkeer naar Mogadishu niet aan te bevelen is en dat dit dreigt mensen in een kwetsbare positie te dwingen en aldus het non-refoulementbeginsel te schenden:

"20. Under the present circumstances, UNHCR continues to urge States to refrain from forcibly returning any persons to areas of southern and central Somalia that are affected by military action and/or ensuing displacement, remain fragile and insecure after recent military action, or remain under full or partial control of non-State armed groups. General non-refoulement obligations under international human rights law may be engaged in the context of forcible return of Somalis to southern and central Somalia."

De humanitaire situatie is er ronduit desastreus. De meest elementaire rechten, zoals toegang tot voedsel en drinkbaar water zijn er hoegenaamd niet gegarandeerd:

"If a person returned to an area where he does not have strong [clan] connections, protection would tend to be weaker than if he/she could rely on clan and community support and solidarity. People without clan affiliations in areas of return have a higher risk of experiencing protection problems. [...] For Somalis in Mogadishu, it is very difficult to survive without a support network, and newcomers to the city, particularly when they do not belong to the clans or nuclear families established in the district in question, or when they originate from an area formerly or presently controlled by an insurgent group, face a precarious existence in the capital. Often they are forced to settle in IDP settlements. [...] [P]ersons leaving Al-Shabaab areas and attempting to relocate to cities or towns with AMISOM/SNAF presence will be forced to settle in IDP settlements unless they have nuclear or extended family with the necessary resources to support them."

"Furthermore, due to a breakdown in Somalia's traditional social fabric caused by 20 years of conflict and massive displacement flows, the traditional extended family and community structures of Somali society no longer constitute as strong a protection and coping mechanism as they did in the past, particularly in locations such as Mogadishu. Clan protection and conflict resolution used to be bolstered and supported by customary law (xeer). However, there have been many pressures on the clan structure and clan elders' traditional authority has reportedly been eroded and in some places even collapsed.⁶⁸ It has also reportedly proven difficult to apply xeer in a modern urban environment such as Mogadishu in the context of armed conflict.⁶⁹ In Mogadishu in particular, the nuclear family has reportedly become the main protection mechanism.⁷⁰"

"2. Access to basic necessities such as water and sanitation, as well as health care and education are absent in many parts of Somalia: where such services exist, their capacity is often limited.⁶ Warnings have been sounded that increased pressure on fragile services as a result of increased population numbers due to return movements from neighbouring countries could lead to tensions with local communities and IDPs living in the affected areas.⁷ Similarly, increased competition over land and property could trigger further conflicts and insecurity.⁸"

"Returnees from Kenya who were interviewed by Justice Forum and the International Commission of Jurists reported that they were living as IDPs after their return to Mogadishu in 2014. They reported experiencing difficult living conditions, with insufficient access to food and water, overcrowding, no access to education for their children, as well as concerns relating to insecurity. Some also reported living in fear of being profiled as a member of Al Shabaab by government forces." Justice Forum and International Commission of Jurists, Dignity Denied: Somali Refugees Expelled from Kenya in 2014, 4 September 2015, <http://www.refworld.org/docid/565da2fba.html>, pp. 15, 22, 25, 28, 33, 40.

"Living conditions in IDP settlements are reported to be deplorable⁵⁵ and durable solutions are unattainable for most IDPs under current circumstances.⁵⁶ IDPs are also reported to face serious food insecurity, with many being above the emergency threshold for malnutrition; the situation is reportedly exacerbated by an ongoing drought.⁵⁷"

II.2.4. HRW stelt in 2017 (<https://www.hrw.org/world-report/2017/country-chapters/somalia>) :

Al-Shabab Abuses

Al-Shabab committed targeted killings, beheadings, and executions, particularly of those accused of spying and collaborating with the government. The armed group continues to administer arbitrary justice, forcibly recruits children, and severely restricts basic rights in areas under its control. Some young men and boys who returned from Kenya's refugee camps to Al-Shabab-controlled areas, including Buale and Sakoow, have faced pressure to join Al-Shabab.

Al-Shabab regularly targets civilians and civilian structures, with an increase in attacks on schools, hotels, and restaurants in Mogadishu, resulting in numerous casualties. On January 21, Al-Shabab conducted a complex attack on popular restaurants in Mogadishu's Lido beach, in which over 20 people were killed and dozens injured, including women and children.

Al-Shabab controls and carries out attacks along many supply routes and imposes blockades on towns captured by AMISOM and government forces, restricting movement of goods and assistance.

II.2.5. Wat verwerende partij bovendien volledig uit het oog lijkt te verliezen, is het onderzoek naar de specifieke omstandigheden waarin de aanvrager in kwestie terecht zal komen. Zo blijkt (zoals hierboven uiteengezet) dat de clans hun eigen leden onmogelijk nog kunnen beschermen en is Mogadishu bovendien sinds 2018 de dichtstbevolkte stad in Afrika, waardoor de weinig aanwezige basisvoorzieningen nog meer onder druk komen te staan: p. 68 COI focus rapport dd. 25 maart 2019

[citaat uit COI Focus]

II.2.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens op manifeste wijze artikel 48/4 Vreemdelingenwet, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker bij aanvang van de procedure valse verklaringen aflegde over zijn herkomst en leeftijd, gezien verzoeker verklaarde dat hij geboren werd op 1 oktober 1999 in de stad Jilib in de provincie Midden-Juba in Zuid-Somalië, terwijl uit de informatie van de Griekse overheid beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker over een paspoort beschikt waaruit blijkt dat hij op 1 oktober 2000 werd geboren in Mogadishu (Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 13). Verzoeker gaf tijdens het persoonlijk onderhoud zijn leugenachtige verklaringen in België met betrekking tot zijn herkomst uit Jilib toe en verklaarde geboren te zijn in Mogadishu en er te hebben verbleven tot aan zijn vertrek naar België (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 8). Waar verzoeker thans in zijn verzoekschrift zijn verklaringen herhaalt dat hij zijn herkomst uit Mogadishu verzweeg op aanraden van de smokkelaar die zei dat hij onmiddellijk teruggestuurd ging worden naar Mogadishu, merkt de Raad op dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt. Achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. De Raad merkt bovendien nog op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat de smokkelaar hem tevens had aangeraden om te verzwijgen dat hij broers had (*Ibid.*), terwijl verzoeker tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken weldegelijk vermeldde dat hij drie broers had (DVZ-verklaring, stuk 12, p. 8 en 11), waaruit blijkt dat verzoeker niet zomaar elk advies van de smokkelaar heeft gevolgd.

De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt verder in vertrouwen, zodat 'vrees' geen reden kan zijn om in het onthaalland onjuiste informatie mee te delen. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat verzoeker van bij aanvang van de procedure uitdrukkelijk werd gewezen op de plicht de waarheid te vertellen en dat zijn moeder bovendien reeds om internationale bescherming heeft verzocht en vervolgens verkregen in Griekenland, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van het belang om de waarheid te vertellen bij het indienen van een verzoek om internationale bescherming. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker bewust getracht heeft de Belgische instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming te misleiden en dat zijn verweer in het verzoekschrift geen afdoende verschoning biedt voor zijn bedrieglijke handelwijze, zodat voorgaande vaststellingen op ernstige wijze afbreuk doen aan verzoekers algehele geloofwaardigheid.

De Raad treedt verder de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, in acht genomen de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker (i) niet aannemelijk maakt dat hij persoonlijk geïnterviewd wordt door Al Shabaab, (ii) tegenstrijdige verklaringen aflegt over de moord op zijn vader door Al Shabaab bij aanvang van de procedure en tijdens zijn persoonlijk onderhoud, (iii) reeds in juli 2014, ruim voordat hij in juni 2015 Somalië verliet naar aanleiding van de vermeende moord op zijn vader, een paspoort bekwam en hiervoor geen plausibele verklaring biedt, (iv) tegenstrijdige verklaringen aflegt bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud over het motief voor de moord op zijn vader en (v) tegenstrijdige en incoherente verklaringen aflegt tijdens het persoonlijk onderhoud over zijn getuigenis van de moord op zijn vader.

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift dat hij bij aanvang van de procedure nooit verklaard heeft dat zijn vader gestorven zou zijn in 2004 en vermoedt dat het een misverstand betreft met de tolk. De Raad merkt echter op dat het niet ernstig is om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter hypothetische communicatieproblemen of misverstanden met de tolk bij aanvang van de procedure op te werpen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers verklaringen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken hem werden voorgelezen in het Somalisch en dat hij die vervolgens ondertekende, waardoor hij zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan. Verzoeker verklaarde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bovendien dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken “goed verlopen” was toen hem hiernaar gevraagd werd (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 2) en maakte geen enkele opmerkingen aangaande communicatieproblemen met de tolk tijdens dit interview. Verzoeker toont dan ook niet aan dat wat in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij heeft verklaard. Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dan ook dat de door verzoeker opgeworpen vermeende misverstanden geenszins een verklaring kunnen vormen voor verzoekers tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de moord op zijn vader, nu uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier genoegzaam blijkt dat verzoeker bij aanvang van de procedure verklaarde dat zijn vader gestorven is in 2004 (DVZ-verklaring, stuk 12, p. 6), terwijl hij later verklaarde dat zijn vader vermoord werd in april 2015 (CGVS-vragenlijst, stuk 12, p. 2; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 3).

Verzoeker betwist verder de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing niet in zijn verzoekschrift. De Raad merkt op dat de motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot bovenstaande vaststellingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk en draagkrachtig zijn. Bij gebrek aan een dienstig verweer, wordt deze motivering integraal overgenomen door de Raad:

“Voor wat betreft uw vermeende persoonlijke vervolgingsvrees, verklaarde u te vrezen dat Al Shabaab (AS) u zou doden of rekruteren nadat u onbekende leden van AS uw vader thuis in Mogadishu doodschoten op 25 april 2015, maar maakte u geheel niet aannemelijk dat AS u persoonlijk viseerde en nog steeds dreigt te vervolgen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 13-15). U verklaarde dat de moordenaars van uw vader u en uw broers ongemoeid lieten omdat ze uw vader zochten en omdat u en uw broers zich verborgen in een kamer van jullie huis toen de daders uw vader doodschoten en vervolgens vertrokken (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 14). Gevraagd waarom AS u persoonlijk zou zoeken nadat ze hun doelwit, uw vader, hadden uitgeschakeld, kon u enkel uitbrengen dat dit altijd mogelijk is (volgens uw moeder) en bleek u zelfs niet te weten of de moordenaars van uw vader op de hoogte zijn van uw bestaan (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 15). Voorgaande verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien legde u incoherente en tegenstrijdige verklaringen af betreffende de vermeende moord op uw vader, de door u verklaarde aanleiding voor uw vlucht uit Somalië. Op de DVZ liet u noteren dat uw vader overleed in circa 2004 (Verklaringen op de DVZ dd. 17.05.2018, punt 13 en fiche NBMV). In de vragenlijst van het CGVS, ingevuld door de DVZ op 12.11.2018, liet u voor het eerst noteren dat uw vader werd doodgeschoten door Al Shabaab (AS) tijdens een aanval thuis in april 2015 (11 jaar later) en riep u deze gebeurtenis in als de reden voor uw vlucht uit Somalië, hetgeen u herhaalde tijdens uw onderhoud op het CGVS (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 3). Geconfronteerd hiermee, ontkende u zonder meer dat u op de DVZ zou hebben verklaard dat uw vader in 2004 overleed (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 3). Overigens lijkt uw initiële verklaring op de DVZ als zou uw vader zijn overleden in circa 2004 verband te kunnen houden met het vertrek van uw moeder uit Somalia in 2005. Tijdens uw onderhoud op het CGVS stelde u echter geheel niets te weten over de reden waarom uw moeder Somalië verliet en in Griekenland internationale bescherming verkreeg omdat noch uw moeder noch uw vader u dit vertelde (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 10), wat op zich al onaannemelijk is. Er mag immers verwacht worden dat u minstens op latere leeftijd en tijdens uw verblijf met uw moeder in Griekenland hierover iets zou zijn te weten gekomen.

Opmerkelijk is nog dat uit stukken in het administratief dossier blijkt dat u reeds in juli 2014 een paspoort bewam en dus ruim voordat u in juni 2015 Somalia verliet naar aanleiding van de vermeende moord op uw vader. U had hier geen ernstige verklaring voor. U stelde dat uw vader in 2014 een paspoort voor zichzelf aanvraagde om gedurende een maand een training als politieagent te volgen in Djibouti en dat hij bij die gelegenheid ook een paspoort voor u en uw broers aanvraagde terwijl jullie die toen niet nodig hadden (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 10). Deze verklaring kan niet overtuigen.

Verder legde u incoherente verklaringen af betreffende het motief voor de moord op uw vader. Terwijl u in de vragenlijst van het CGVS liet noteren dat uw vader reeds eerder werd bedreigd “omdat hij iemand van AS had verraden”, verklaarde u tijdens uw onderhoud op het CGVS het motief voor de moord op uw vader door AS niet te kennen en dat u alleen vermoedt (kan afleiden) dat uw vader werd gedood door AS omdat hij een politieagent was die voor de Somalische overheid werkte (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 14).

Bovendien legde u ook tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw getuigenis van de moord op uw vader. In de vragenlijst van het CGVS (ingevuld door de DVZ op 12.11.2018) liet u enerzijds noteren dat u en uw broers zich verstopten in een kamer van jullie huis toen jullie geweerschoten hoorden en anderzijds dat u de ouders niet ontmoette maar zag hoe ze uw vader hebben neergeschoten. Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde u aanvankelijk dat toen uw vader buiten op de veranda aan het bidden was en jullie vervolgens jullie huis binnen gingen en aan het eten waren, u en uw broers een soort explosie buiten hoorden; dat de ouders jullie huis binnen kwamen en meteen op jullie vader schoten; dat jullie de kogels door jullie vader zagen gaan; dat de ouders zeiden “hij is al dood” en weg gingen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 12). Toen u later tijdens uw onderhoud door het CGVS werd gevraagd of de moordenaars van uw vader u en uw broers ongemoeid lieten, antwoordde u bevestigend en preciseerde u dat u en uw broers zich hadden verborgen in een kamer toen de ouders jullie huis binnenkwamen en jullie vader doodschoten; dat de ouders van AS jullie dus niet gezien hebben; dat jullie hen hoorden schieten en zeggen dat jullie vader al dood was en vertrokken (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 14). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen als zouden u en uw broers zagen hoe de kogels door jullie vader gingen, stelde u dan weer dat jullie eigenlijk alleen de kogels hoorden; dat jullie in de kamer enkel de schoten hoorden en zelfs het lijk van jullie vader niet hebben gezien omdat de burens het lijk van uw vader wegvoerden voordat u en uw broers uit de kamer kwamen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 14). Dat de ouders leden van AS waren, stelde u enkel te weten omdat de burens hun wagen aan jullie huis zagen staan op het moment van de moord op uw vader en omdat uw vader u eerder al had verteld dat hij AS vreesde (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 13-14). Voorgaande wisselende verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts maakt verzoeker met het louter citeren van algemene informatie niet aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar de stad Mogadishu met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die een dermate niveau van hardheid bereiken dat zij zouden oplopen tot een mensonterende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. In het dossier van verzoeker zijn er alvast geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie suggereren.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Gezien verzoekers verklaringen over zijn herkomst uit Somalië, wordt in dit geval de veiligheidssituatie in Mogadishu beoordeeld.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen

dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie ter kennis gebracht door de commissaris-generaal en geciteerd door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in de regio van herkomst van verzoeker, Mogadishu, niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing. Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds. Het standpunt van de bestreden beslissing wordt dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker verwijst nog naar de specifieke omstandigheden waarin hij zal terechtkomen in Mogadishu. Met het louter citeren van algemene informatie inzake de afwezigheid van clanbescherming en het onder druk staan van basisvoorzieningen voor terugkeerders toont verzoeker niet *in concreto* aan dat hij zelf in deze omstandigheden zal terechtkomen of dat hij een hoger risico loopt om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Mogadishu plaatsvindt omwille van zijn persoonlijke omstandigheden.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP